

Vandaag op deze zondag, die **Roepingenzondag**, genoemd wordt denken we allereerst natuurlijk vaak aan de roeping tot priesterschap, religieuze leven.

Maar is dat wel de intentie van die roep van de Herder in het evangelie van vandaag?

Ik denk dat we allemaal geroepen zijn, geroepen worden om te bouwen aan een wereld waarin mensen tot hun recht kunnen en mogen komen, maar ook de dieren, de planten, de aarde in zijn geheel tot haar recht kan en mag komen.

En die roep geldt voor eenieder: groot en klein, arm en rijk, vrouw of man. Vandaar de grote oren op de voorpagina van ons boekje.

En het openingslied van vandaag 'mens, o medemens reikt elkaar de hand. Reikt elkaar de hand ongeacht wie die ander is. Of zoals in het 2e lied: breek toch eindelijk eens die muren af tussen ons mensen. Muren van haat, muren van eigendunk en zucht naar macht, muren van geweld.

Want daar waar wij deze muren slechten daar zeggen we tegen elkaar here I am. We zeggen dat tegen elkaar en tegen hem die ons vandaag roept om te bouwen aan een wereld omgekeerd. Die wereld waarin mensen elkaar dragen in hun hart. En waar wij elkaar dragen zo klinkt het dadelijk daar worden wij gelukkige mensen en een gelukkige mens is dat niet wat we allen nastreven: geluk, vriendschap, de ander dragen en je gedragen weten door mensen om je heen.

Want hoe we het wenden en keren, linksom of rechtsom iedereen heeft iemand anders nodig ook al roepen we soms 'o dat kan ik wel alleen' sommige dingen kun je niet alleen. Je

kunt niet alleen geloven, je kunt niet alleen de wereld veranderen in je eentje, je kunt niet alleen gelukkig zijn. We zijn nu eenmaal kuddemensen. Je kunt alles bezitten, je kunt zo rijk zijn dat je het geld niet op krijgt in een mensenleven, maar als je niemand hebt om het mee te delen, als je niet samen met anderen ervan kunt genieten, dan ben je niet gelukkig. Het boek 'alleen op de wereld' of het verhaal van Robinson Crusoe laten het zien: de mens is niet geschapen om alleen te zijn.

Daarom zingen we straks: je hebt iemand nodig. Want we hebben elkaar nodig. Misschien is dat wel de boodschap van die goede herder. We hebben elkaar nodig om samen die andere kant op te bewegen van een wereld omgekeerd. En op weg naar die wereld die we kunnen we niet zonder elkaar, op weg naar die wereld worden we geroepen om mee te helpen, mee te werken, mee te bouwen. Hoe die wereld eruit ziet, hoe die wereld worden zal en worden moet: begrijpen we misschien nog niet. Want straks zingen we over dat zoeken naar geluk. Geluk dat we vinden daar waar we met elkaar bouwen aan een nieuwe tijd. Een tijd die ongewis is, we wellicht niet begrijpen maar die bestemd is voor allen en iedereen.

Het is de tijd die 2000 jaar begonnen is met die ene mens, die voor zichzelf dat beeld van herder gebruikt en ons een weg naar die nieuwe tijd gewezen en voorgeleefd heeft. Toen begrepen ze het niet, en wij begrijpen het blijkbaar vandaag de dag nog steeds niet dat die weg er is alleen we luisteren niet.

De grote oren van het begin zijn gesloten. We zijn stokdoof voor die roep van die herder, stokdoof voor de roep van onze medemensen. Willen wij echter dat de wereld van vandaag echt anders wordt dan is het zaak dat iedereen: elke man, ja elke vrouw, de oren spitst en opent om de stem van die herder die

ons die weg gewezen heeft, te horen. Want iedereen, ja iedereen is nodig. Aan ons de taak om eerst de oren te openen, de stem te horen en te zeggen here I am om vervolgens hand in hand luidkeels te roepen en te zingen zodat de hele wereld hoort: dat ieder nodig is om alles nieuw te maken!

Roepingenzondag: mogen wij ons geroepen weten, mogen wij ons roepen laten, mogen wij elkaar roepen en zo op weg gaan, met vallen en opstaan naar die wereld zoals God zich die bij aanvang gedroomd had: een paradijs, geen belastingparadijs maar een paradijs voor alles en iedereen waarin alles goed gedijd en mensen gelukkige mensen zijn die hand in hand op weg zijn naar dat beloofde land.